

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama.unmissions.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

خاتم امادا بی ناویدیس دو پیریز عضو گروپ کاری ملل متحد در مورد استفاده از سربازان اجیر،

آقای الکساندر نیکیتین، عضو گروپ کاری ملل متحد در مورد استفاده از سربازان اجیر،

دان مکنارتن از دفتر سخنگوی یوناما

کابل، پنجشنبه نهم اپریل سال ۲۰۰۹

یوناما: اسلام علیکم. صبح همه بخیر. جای مسرت است که امروز صبح شما را با خود داریم. امروز ما دو تن از نماینده گان گروپ کاری مستقل ملل متحد در مورد استفاده از سربازان اجیر، خانم امادا ناویدیس دو پیریز و آقای الکساندر نیکیتین را با خود داریم. ایشان از افغانستان دیدن نمودند تا از نوعیت شرکت های خصوصی امنیتی بین المللی که در اینجا وجود دارد، از فعالیت های شان و تاثیر شان بر شهروندان افغان بازدید نمایند. اگر سوالات در مورد یوناما و سایر ادارات ملل متحد در افغانستان داشته باشید، من و سایر تیم مطبوعاتی یوناما خوشحال خواهیم بود تا به سوالات شما بپردازیم، و بعد از کنفرانس مطبوعاتی مصاحبه های با شما داشته باشیم. حالا رشته سخن را به آقای الکساندر نیکیتین خواهیم سپرد که اظهارات مختصر خواهند داشت و بعداً ایشان به سوالات شما پاسخ خواهند گفت.

نکات مورد بحث گروپ کاری ملل متحد در مورد استفاده از سربازان اجیر، آقای الکساندر نیکیتین

خوش آمدید و از حضور تان در این کنفرانس تشکر مینمایم. من نخست اظهارات مختصر دارم و بعداً به سوالات شما خواهیم پرداخت. همچنان یک کاپی از اعلامیه کنفرانس مطبوعاتی در دسترس شما قرار دارد. خانم امادا و ایینجانب الکساندر نیکیتین، دو عضو از گروپ کاری پنج عضوی ملل متحد در مورد استفاده سربازان اجیر در اینجا حضور داریم. گروپ کاری بر علاوه مطالعه استفاده سنتی از سربازان اجیر مأموریت دارد تا فعالیت شرکت های خصوصی امنیتی و تاثیر شان بر حقوق بشر را نیز نظارت و مطالعه نمایند. گروپ کاری درک مینماید که حضور و ظهور شرکت های خصوصی امنیتی در افغانستان به مسئولیت واقعی و نیاز مندیهای امنیتی حکومت افغان و جامعه بین المللی، به شمول ملل متحد رسیده گی مینماید. گروپ کاری میخواهد حصول اطمینان نماید که شرکت های خصوصی امنیتی در یک خلاء قانونی فعالیت ننموده و نظارت مناسب با میکانیزم های شفافیت و حسابدگی وجود دارند تا یک محیط مسئولیت کامل حقوق بشر را تامین نمایند. ما در افغانستان کمتر از یک هفته داشتیم اما خیلی مفید بود. ما فرصت اینرا داشتیم تا با یک تعداد از مأمورین حکومت، وزارتخانه ها، اعضای پارلمان، دو تن از نماینده گان کمیسیون مستقل حقوق بشر، جامعه مدنی، ملل متحد و شرکت های خصوصی امنیتی و اعضای جامعه دیپلماتیک ملاقات نماییم. ما همچنان از جلال آباد دیدار نمودیم و با والی و مقامات ولایتی آنولایت ملاقات های داشتیم. اجازه بدهید که فعلاً چند نکته در مورد یافته های اولیه مان بیان کنم. البته یک گزارش مفصل به کنوانسیون حقوق بشر ملل متحد تقدیم شده و همچنان در گزارش ما به مجمع عمومی ملل متحد در خزان امسال نیز این مسئله انعکاس خواهد یافت. اول، افغانستان در میان چند کشور محدودی است که یک مقررہ خاص به هدف تنظیم شرکت های امنیتی خصوصی ملی و بین المللی در آن ایجاد شده است. این مقررہ که در ماه فیروزی ۲۰۰۸ در افغانستان به تصویب رسید و براساس آن به ۳۹ شرکت افغانی و خارجی جواز فعالیت صادر و پرسونل و اسلحه آنها و ثبت و راجستر و همچنان گزارش های نسبتاً منظم توسط آنها تقدیم گردید. فعلاً، سه روز قبل وزارت عدلیه مسوده ای را در مورد شرکت های امنیتی خصوصی به پارلمان ارایه کرده است. گروه کاری هیچ نقل از این قانون را تا این هنوز بدست نیاورده است و ما توقع داریم که تعدیلات و نکات پیشنهادی از طریق بحث و مشوره با موسسات و وزارت خانه های مختلف صورت خواهد گرفت. بصورت کل گروه کاری به این نظر است که قانون نظارت دولت از شرکت های امنیتی خصوصی و همچنان حسابدگی توسط آنها را بوجود خواهد آورد که این یک پیشرفت مثبت به شمار می رود. این قانون همچنان حمایت کامل حقوق بشر را باید تامین نماید و به قربانیان حق جبران را فراهم کند. ما توقع تصویب سریع این قانون بعد از یک پروسه وسیع مشورتی و کمپاین آگاهی دهی مناسب برای مطمئن شدن از تطبیق درست قانون جدید و احترام به آن را داریم. ثانیاً، ما میخواهیم تا اصل اساسی کنترل دولت بر استفاده از نیرو را تکرار بکنیم. دولت باید کنترل بر استفاده قانونی از نیرو را حفظ کرده و از آن نظارت کند و این باید بدون اعمال کنترل درست، به فعالین غیر حکومتی داده نشود.

در این ارتباط، گروه کاری از تصمیم حکومت افغانستان برای افزایش تدریجی نیرو های مسلح دولتی و پولیس و ارتقای ظرفیت نیرو های امنیتی و آموزش آنها به هدف حفاظت و امنیت اتباع کشور و جامعه جهانی حاضر در این کشور و احترام به حاکمیت قانون و تامین حقوق بشر، استقبال می کند.

در اخیر، ما میخواهیم به شما اطلاع بدهیم که گروه کاری در تهیه یک کنوانسیون جدید برای تنظیم فعالیت شرکت های نظامی و امنیتی خصوصی نیز دخیل میباشد.

تهیه کنوانسیون یک پروسه طولانی بین الحکومتی خواهد بود و گروه کاری با استفاده از تجربه افغانستان یک چارچوب را تسوید خواهد کرد که واقعیت های موجود را منعکس ساخته و توازن میان منافع شرکت ها و مشتریان شان را با توجه به نیاز برای بوجود آوردن شفافیت درست، نظارت و حسابداری، ایجاد نماید.

اجازه بدهید از حکومت جمهوری اسلامی افغانستان به خاطر دعوت شان از گروه کاری برای بازدید از این کشور و از تمام آنهایکه همراه شان گفتگو های مفید و سازنده داشته ایم ابراز تشکر نموده، به سخنان خود پایان بدهم.

بخش سوالات و جوابات

افغانستان تایمز: مقامات افغان به شکل مکرر از نقش شرکت های امنیتی خصوصی در ناامن سازی افغانستان سخن رانده اند. آیا شما در جریان دیدار خود و با در نظر داشت شرایط نا امن موجود به این نتیجه رسیده اید که نیازی به این تعداد زیاد از شرکت های امنیتی خصوصی وجود دارد؟

امادا بی ناویدیس: در جریان دیدار مان از افغانستان ما با تعدادی از فعالین مشورت نمودیم که شامل جامعه مدنی، حکومت، پارلمان، کمیسیون مستقل حقوق بشر و سائیرین می شود. و دیدگاه ما بعد از همه این دیدو بازدید ها این است که افغانستان در حال گذار از یک مرحله حساس است و نیاز به شرکت های خصوصی امنیتی برای حفظ جان مردم احساس می شود. ولی ما به این باوریم که این نیاز باید موقتی باشد و تا حد ممکن کنترل استفاده از قوا باید توسط دولت اعمال گردد تا از حمایت و مصونیت مردم اطمینان حاصل گردد.

الکساندر نیکیتین: ما در اینجا یک رابطه متقابل را مشاهده می کنیم، به این معنا که به هر اندازه که شما در ایجاد نیرو های تحت کنترل دولت (یا نیرو های دولتی) سرعت عمل به خرج می دهید، به همان پیمانه شما به شرکت های امنیتی خصوصی نیاز کمتر احساس می کنید، اما این تکامل نیاز به سالها زمان دارد.

امادا بی ناویدیس: در عین زمان نیاز است تا بر هرگونه استفاده مفرط از قوا توسط این شرکت ها کنترل صورت گیرد یعنی اعمال کنترل بالای پرسونل این شرکت ها و اعمال کنترل بالای نوع اسلحه ای که در اختیار آنها قرار دارد.

سوال تعقیبیه افغانستان تایمز: شما به صورت دقیق به این موضوع اشاره نکردید که آیا این شرکت ها در ناامنی کشور نقش دارند یا خیر؟

امادا بی ناویدیس: بدیهی است که دولت باید اقداماتی را روی دست گیرد تا این امر اطمینان حاصل شود که شرکت های امنیتی در خارج از محدوده قانون فعالیت نمی کنند. - ما فعلا نمی توانیم در رابطه با حدود نقش آنها در این راستا قضاوت نماییم. اما این موضوع کاملاً آشکار است که دولت باید کنترل خود را بر این شرکت ها اعمال نماید تا این مسئله یقینی شود که از قوا به شکل درست استفاده صورت می گیرد.

تلویزیون تمدن: با توجه به این حقیقت که دولت در حال حاضر اقدامات کافی برای کنترل و نظارت از عملکرد این شرکت های روی دست ندارد. آیا شما فکر نمی کنید که این امر منجر به گسترش بیشتر ناامنی در افغانستان شود؟

الکساندر نیکیتین: نخست از همه پروسه کنترل، یک پروسه چند لایه است. برخی از طرز العمل های کنترل باید توسط وزارت ها عملی گردد، همچنان کنترل می تواند توسط جامعه مدنی، موسسات غیر دولتی و حتی رسانه ها عملی گردد. این که ما دیدیم که دفتر لوی سارنوالی این موضوع را تعقیب می کند، برای ما خیلی حائز اهمیت است، آنها دارای یک لست بسیار دقیق از مشکلاتی که توسط این شرکت ها به وجود آمده است بوده و راجع به آنها همراه با مقامات محلی بررسی مینمایند. ایشان در مراحل مختلفی از تحقیق و بررسی

قرار دارند. اما این بدان معنا است که حکومت افغانستان تا کنون یک شیوه ایده آل برای برخورد با مشکلاتی که از طریق برخی از این شرکت ها خلق می شود، روی دست ندارد.

هیئت هایی مانند ما به اینجا آمده اند تا این سیستم را معرفی کنند، ما برای این اینجا نیامده ایم تا در مورد مشکلات مشخص تحقیقات کنیم، زیرا ما با زبان های محلی آشنا نیستیم، ما توانایی این را نداریم تا به امکانی سفر نماییم که این مشکلات در آنجا بروز نموده است، ولی ما نتیجه گیری های خود را از آن معلوماتی استنباط کرده ایم که از دفاتری که ما از آنها دیدن نموده ایم در رابطه با شرح موارد مختلف به دست ما رسیده است که اکثر آنها به زبان دری می باشد و ما برای نتیجه گیری بیشتر هنوز منتظر ترجمه این معلومات هستیم تا آنها را بیشتر مطالعه و بررسی نماییم..

تلویزیون طلوع: گفته شده است که هیچ رویکرد آیدیال برای این مسئله در افغانستان وجود ندارد. آیا شما فکر می کنید که حکومت افغانستان نتوانسته است یک رویکرد آیدیال را بوجود بیاورد؟ اکثر این شرکت های امنیتی خصوصی در افغانستان مربوط به افراد قدرتمند هستند و حکومت بار ها گفته است که بعضی از شرکت های امنیتی خصوصی در آدم ربایی ها دست دارند. آیا در جریان بازدیدتان، شما نیز به چنین نتیجه رسیده اید؟

امادا بی ناویدس: طوریکه قبلاً گفتیم، ما با فعالین زیادی ملاقات کرده و در مورد یک تعداد همچو موارد معلومات حاصل بدست آوردیم، اما متأسفانه با اسناد و شواهد خیلی اندک. این خیلی مفید خواهد بود اگر شما به عنوان عضو از فامیل رسانه ها معلومات مشخص در این مورد داشته و به دسترس ما قرار بدهید. برای گروه کاری خیلی مفید خواهد بود که در مورد قضایای انفرادی معلومات بیشتر بدست بیاورند و ما آدرس و شماره تماس خود را در دفتر یوناما میگذاریم که اگر شما خواستید کدام معلومات را برای ما بفرستید.

تلویزیون طلوع: ادامه سوال، در مورد میکانیزم و افراد قدرتمند؟

الکساندر نیکیتین: در جریان سال گذشته دولت قادر به ایجاد یک سیستمی شده است که تمام آن 39 شرکتی که مجوز فعالیت دریافت کرده اند، وظیفه دارند که به گزارش دهی سریع در مورد فعالیت هایشان و نیز در رابطه به تعبیر و تبدیلی افراد و انواع و مقدار سلاح مورد استفاده خود از طریق وزارت امور داخله اقدام نمایند. مقامات حکومتی به قرار داد های اصلی میان این شرکت ها و قرارداد کنندگان خارجی شان دسترسی ندارد، اما چنین به نظر می رسد که برای داشتن یک میکانیزم به منظور نظارت از محتوی فعالیت های واقعی شرکت های بزرگ، شروع کرده اند. در عین زمان، اجازه بدهید چنین گزارش های را که خیلی عام بوده دست کم نگیریم و همچنان مشکلات تخطی های واقعی نیز از طریق تحقیقات توسط لوی سارنوال و سارنوالان محلی و بعداً از طریق این گزارش های که توسط وزارت امور داخله فرستاده شده است، صورت گرفته است.

امادا بی ناویدس: ما طبعاً میدانیم که مقررات که در ماه فیروزی 2008 به اجراء گذاشته شد، موقتی می باشد. فعلاً با توجه به اینکه قانون به پارلمان تقدیم شده است و این زمان مناسب برای پر کردن تمام خلاء های احتمالی در مقررده بوده و فرصت مناسب برای مطرح کردن آن برای بحث وسیع و کلی میباشد. البته این کار شامل مشوره با جامعه مدنی نیز می شود تا مطمئن شد که مشکلات که در گذشته وجود داشته است، فعلاً باید اصلاح شوند.

تلویزیون نگاه: شما در مورد این قانون که به پارلمان ارایه گردیده، صحبت نمودید و اظهار داشتید که کاپی از آن قانون را ندیده اید. شما چگونه قضاوت مینمایید که این قانون یک قانون مفید میباشد و مطابق با معیار های بین المللی است یا خیر، و چی پیشنهادات به دولت افغان دارید؟

الکساندر نیکیتین: نخست از همه ما یک کاپی این قانون به زبان دری در وزارت عدلیه دیده و چندین ماده و معنویات عمومی آنرا برای ما توضیح داده شده است. از این جهت ما امکان اینرا داشتیم تا میکانیزم واقعی آنرا به بحث بگیریم. بسیاری این میکانیزم ها موازی با میکانیزم های است که در سال گذشته به تصویب رسیده.

امادا بی ناویدیس: ما از این قانون در حالیکه مطالعه نه نمودیم و بطور کورکارانه حمایت نمینماییم. ما میخواهیم بر نیاز مقررات تاکید مینماییم که برای یک چنین مقرره نیاز میباشد و در صورتیکه قانون به پارلمان سپرده شده، ما باور داریم که باید تابع یک روند گسترده مصلحت باشد تا هر نواقص که در آن مقرره وجود داشته باشد، رفع گردد و ما را به اصل موضوع برساند.

خبرنگار آزاد: شما بازدید پنج روزه ای تان از اینجا را متمر خوانده و پیوسته در مورد چارچوب قانونی صحبت نمودید. اما یکی از موضوعات محوری که عبارت از تاثیر این سربازان اجیر و شرکت های امنیتی بالای بهره مند شدن از حقوق بشر است، شما از ابراز نظر در مورد انکار کرده و یا از موضوع طرفه میروید. شرکت های خصوصی از سال 2001 بدینسو در اینجا وجود داشته اند، آیا از برداشت تان در مورد تاثیر گذاری این شرکت ها بالای مردم ملکی و بهره مند شدن از حقوق بشری به ما توضیح داده میتوانید؟

الکساندر نیکیتین: این موضوع بخش های متعدد دارد. یک سلسله تفاوت ها و تفکیک ها میان شرکت های امنیتی خارجی و شرکت های کاملاً افغانی که در افغانستان فعالیت مینمایند وجود دارد. وقتی ما با جامعه مدنی، سازمانهای غیردولتی و حتی بعضی از وزارت خانه ها و مقامات ولایتی صحبت نمودیم، ما با بعضی از نظریات عمومی برخوردیم که بر ضرورت شرکت ها جهت فراهم نمودن امنیت به موسسات تاکید مینمودند. بناً احساس میشود که حکومت باید و میتواند فعالیت های این شرکت ها را که اکنون فعال اند کنترل نماید. برای ما مثال های عینی نقض حقوق افغانهایی که توسط این شرکت های استخدام میشوند ارائه شد. بطور مثال، اکثر کارمندان افغانی در نتیجه قرارداد فرعی معاش نهایت پائینی را نسبت به معاشی که از سوی قراردادی خارجی تخصیص یافته بدست میاورند. میزان همچو یک پدیده خیلی گسترده است. ما ارقامی را بدست آوردیم که قبلاً به تعداد 60 شرکت خصوصی فعالیت مینمود، اما اکنون این رقم به 39 شرکت که جواز فعالیت را بدست آورده اند کاهش یافته است، اما تاهنوز هم به تعداد 23,000 نفر در این شرکت ها استخدام گردیده که اکثر آنان خارجی نه، بلکه اتباع افغانی اند. این موضوع روابط نامناسب با آنهایی است که ایشان را استخدام مینمایند. اینها هم از جمله یافته های ما است که تخطی با افغانهایی صورت میگیرد که با این شرکت ها کار مینمایند. گروپ دوم مشکلات عبارت از ارتباط میان این شرکت ها و مردم محل است. دراینصورت هم اگر تخطی از سوی افغانهایی که برای این شرکت ها کار مینمایند صورت میگیرد و قربانیان یا متضررین آن نیز افغان میباشند، تحقیق موضوع مربوط به مقامات افغانی میشود. این یک موضوع داخلی افغانستان است و ما منحیث یک گروپ از اتباع بین المللی در مورد موضوع تحقیق نمی نمایم.

شکل سوم مشکلات عبارت از بعضی از مشکلاتی است که از سوی اتباع خارجی این شرکت ها به مردم محل ایجاد میشود. در اینجا مهم است که همچو شرکت ها از دریافت جواز فعالیت یا همچو وضعیت زمانیکه منجر به تهدید میشوند باز داشته شوند. مهم است تا مقامات اجراءات واقعی را در صورت ارتکاب همچو تخطی ها از سوی شرکت های خصوصی امنیتی رویدست گیرد. ما با شرکت های خصوصی امنیتی و اتحادیه آنها صحبت نمودیم و مهم است تا شرکت های خصوصی امنیتی به تصمیم مقامات افغانی مبنی بر اخراج همچو اتباع خارجی در صورت ارتکاب تخطی در قلمرو افغانستان احترام بگذارند. این به یک روش معمول مبدل خواهد شد، اگر سیستم نظارت بشکل شدیدتر کار نماید.

امادا بی ناویدیس: بعنوان بخشی از پاسخ به سوال شما باید گفت که در جریان گفتگو های ما با حکومت افغانستان ما گفتیم که امنیت یک حق بشری است و تنها حق یک گروپ نبوده بلکه حق تمام گروپ ها میباشد. همچنان هرگونه حقوق باید توسط قانون حمایت شود. باید حاکمیت قانون وجود داشته باشد تا از این حقوق بطور درست استفاده صورت گیرد.

رویترز: من خواستم بدانم که تعداد پرسونل این شرکت ها به چه تعداد است و به چی تعداد آنهایی که فعالیت دارند، بصورت غیر قانونی فعالیت میکنند؟

الکساندر نیکیتین: بلی، اجازه بدهید که بعضی ارقام را برای تان بیان کنم. براساس یافته های ما البته به اساس معلومات که توسط مقامات فراهم شده است، در حدود بیشتر از 60 شرکت در بازار فعلاً فعالیت دارند. سال گذشته، زمانیکه این مقرره ارایه شده بود، تنها 39 شرکت از جمله تمام اینها به زمان معین اسناد در مورد کارمندان و انواع اسلحه که استفاده می کنند و همچنان اسناد لازم دیگر را فراهم کرده بودند. این اسناد بسیار زیاد بود و به حدی که بعضی اوقات به هزاران ورق توسط هر شرکت تقدیم می شد. بیشتر از 20

شرکت بخاطری رد شدند که معلومات درست فراهم نکردند و یا معلومات خود را در زمان معین آن فراهم نکردند. بناءً رقم شرکت های ثبت شده 39 شرکت است.

ادامه سوال رویترز: آیا میدانید مشکل چی بود که این شرکت ها اسناد لازم را فراهم کرده نتوانستند؟

الکساندر نیکیتین: این یک سوال خوب است، و کوشش کردیم که خود ما این مشکل را پیدا کنیم. ما دریافتیم که از نقطه نظر حقوقی شرکت های که مجوز ندارند، غیر قانونی می شوند. و بعداً موقف آنها مانند گروه های است که باید برنامه دایاگ بالای آنها تطبیق گردد. در عین زمان، مقرر شده که بر اساس آن 39 شرکت مجوز فعالیت دریافت کردند قبل از تصویب قانون بوده است. در حالیکه این نظر بین مقامات افغان مطرح بود که باید تمام این پروسه دوباره بر اساس قانون مربوطه بعد از تصویب آن صورت بگیرد که منجر به یک پروسه جدید صدور مجوز می شود. تا آن زمان من باور داشتم که شرکت های که اسناد فراهم نکرده بودند، آنها احساس هیچ نوع فشار برای منحل شدن عاجل شان نکردند.

رادیو آل ایندیا: تامین امنیت برای شهروندان یکی از وظایف اصلی تمام دولت های منتخب است. شما فکر نمی کنید که دادن مشروعیت به این کمپنی های امنیتی خصوصی، اقتدار دولت منتخب را تضعیف خواهد کرد؟ و ضمانت ها برای اینکه این کمپنی ها دوباره برای تضعیف اقتدار مسئولین کار نکنند تا اینکه بتوانند کار خود را ادامه دهند چیست؟

امادا بی ناویدیس: این مساله ای است که ما با دولت صحبت کردیم. نظری که مطرح شد این بود که اقدامات موقت به دلیل شرایط هرج و مرج و ناامنی فعلی در کشور لازم است. اما ما این نظر را بیان کردیم که تا جایی که ممکن است حکومت باید کنترل مناسبی بر استفاده از جبر و زور داشته باشد.

الکساندر نیکیتین: یک توضیح بیشتر. به کشورهای توسعه یافته و ثروتمند نگاه کنید. آنها از این گونه کمپنی ها برای کارکردهای حکومت استفاده نمی کنند چون اردو و پولیس ملی به اندازه کافی قوی هستند اما این کمپنی ها توسط بانک ها، شرکت ها و افراد برای وظایف کم اهمیت تر، وظایف حکومتی و وظایف خصوصی استفاده می شوند. مشکل اصلی زمانی است که این کمپنی ها توسط حکومت استفاده می شوند چون نیروهای حکومتی آنقدر قوی نیستند تا بتوانند امنیت را تامین کنند. پس یکی از پیشنهادات اصلی تغییر در کارکرد و سکتور مکانهایی است که این کمپنی های در آنجا فعالیت می کنند و نه حذف فزینی این کمپنی ها. علاوه بر این، بعد از چند سال که اردو، پولیس و نیروهای محلی قوی شوند، این کمپنی ها صرف برای سکتور خصوصی کار خواهند کرد و حتی در آن وقت هم نیاز به کنترل جدی دولت وجود خواهد داشت.

امادا بی ناویدیس: در پایان من فقط می خواهم دو نکته را ذکر کنم که فکر می کنم می توان آنها را من حیث پیشنهاد قلمداد کرد و شما هم به دنبال پیشنهاداتی بودید. اول، همانطور که در اعلامیه مطبوعاتی گفته شده، ما تلاشهای بیشتر در راستای تصویب سریع قانون البته به همراه پروسه مشوره های گسترده را پیشنهاد می کنیم.

موضوع دوم که این موضوع بیشتر نگرانی ما را تشکیل میدهد تا پیشنهاد باشد، که به نظر می رسد که یک تعداد نیروهای مختلف قانون و نظم به شکل موازی ایجاد می شوند و این ممکن است مشکلاتی مانند هرج و مرج و بی نظمی. ایجاد کند.

الکساندر نیکیتین: یک نکته دیگر از طرف من. مشکل فقط از ناحیه ارگانهایی که به عنوان کمپنی ها فعالیت می کنند نیست. گروههای مسلح مختلفی در افغانستان وجود دارند که هنوز به شکل کمپنی درنیامده اند. برای مثال، در تعریف وزارت داخله آمده که گروهها باید بیشتر از 5 عضو داشته باشند این به این معنی است که گروههایی دارای کمتر از 5 عضو تحت مقررات فعلی قرار نمی گیرند و این بدان معناست که جدا از موضوع کنترل کمپنی ها، انواع دیگر مقررات برای نهایی ساختن پروسه ای مانند دایاگ لازم است تا گروههای غیر قانونی دیگر که ویژگی های کمپنی ها را ندارند تحت کنترل بیایند.

امادا بی ناویدیس: در آخر، من فقط باید بگویم که یک سند بین المللی مزیت پرکردن خلاهایی را که ممکن است در مقررات داخلی باقی بماند دارد و تلاشهای ما همچنین در راستای یک هدف است او آن عبارت از این است که برای حمایت از حقوق شهروندان کار کنیم.